

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรเพศหญิง อายุระหว่าง 25-60 ปี (วัยทำงาน) ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาจบการศึกษาในระดับมัธยมต้น การเกษตรกรปลูกพืชส่วนใหญ่ปลูกข้าวพันธุ์พิษณุโลก 2 รองลงมาปลูกข้าวโพดพันธุ์ S7328 และปลูกข้าวโพดพันธุ์ NKS7328 ลูกหลานส่วนใหญ่จะจบวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปวช. ปวส. สมาชิกส่วนใหญ่จะเดินทางไปทำงานนอกพื้นที่โดยประกอบ อาชีพรับจ้าง ค้าขาย พนักงาน รับราชการ สมาชิกที่อาศัยในครัวเรือนปัจจุบันส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 3-4 คนสิทธิการถือครองที่ดินส่วนใหญ่ 10-20 ไร่ แต่ก็มีบางส่วนเช่า ที่นาเพื่อทำกิน รายได้ของเกษตรกรในพื้นที่มีรายได้ประมาณไม่เกิน 120,000 บาท/ปี มีหนี้สินส่วนใหญ่มีหนี้สินประมาณ มากกว่า 120,000 บาท/ปี โดยจะมีการผ่อนชำระประมาณปีละ 240,000 บาท โดยการใช้จ่ายไปกับ ค่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลง ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ค่าการศึกษาบุตรและหลาน

แนวทางการแก้ปัญหาหนี้สินเบื้องต้นต้องเน้นให้เกษตรกรนั้นพึ่งพาตนเองลดรายจ่ายของตนโดยเน้นการอยู่กินกันอย่างพอเพียงจากปัญหาหนี้สินดังกล่าวจะเห็นได้ชัดว่าเกษตรกรจะเสียเงินไปกับค่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลงเป็นจำนวนมากทำให้สิ้นเปลืองรายได้ที่ได้รับผู้วิจัยได้ค้นคว้าเพื่อลดปัญหาดังกล่าวโดยการยึดแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยนำทฤษฎีเกษตรทฤษฎีใหม่มาประยุกต์ใช้กับตนเพื่อให้เกิดการพึ่งพาตนเองโดยที่เกษตรกรไม่ต้องสิ้นเปลืองกับค่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลง ค่าใช้จ่ายภายในบ้านจะลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

จากการดำเนินการให้ความรู้กับเกษตรกรนั้นมีเกษตรกรหลายท่านสนใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ เนื่องจากเกษตรกรนั้นมีความต้องการจะปลดภาระหนี้สินของครอบครัวให้ครอบครัวมีความสุข แต่ก็จะมีเกษตรกรอีกกลุ่มบอกผู้วิจัยว่า เคยทำเกษตรทฤษฎีใหม่ แต่ผลดำเนินการไม่ได้ผลตามที่ต้องการ เกิดความสูญเสียพืชผล เนื่องจากพื้นที่ทำการเกษตรของตนนั้นมีแมลงมาลง จากข้อความดังกล่าวผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องหาวิธีในการแก้ปัญหา ดังกล่าวต่อไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า เจื่อนไขปัจจัยในการเกิดหนี้สินของเกษตรกรนั้นมีความสัมพันธ์กับนโยบายของรัฐและบริบทของชุมชน ซึ่งเจื่อนไข/ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ของเกษตรกรมีดังนี้

1. เกษตรกรในพื้นที่เทศบาลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เน้นความสะดวกสบายเน้นการจ้างการทำเกษตรเช่น การไถ การเก็บ การพ่นสารเคมี เป็นต้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ได้กำไรน้อยหรือไม่ได้เลย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนิภา เซ็นมี (2549) พบว่า การทำเกษตรในพื้นที่บ้านโป่งรุ ตำบลนครเจดีย์ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน เกษตรกรเน้นการทำเกษตรตามทุนนิยมโดยการจ้างและทำเกษตรแต่ละครั้งเป็นจำนวนมากๆซึ่งเกินกำลังของตนจึงจำเป็นต้องว่าจ้างเทคโนโลยีมาเพื่อช่วยเหลือทำให้ต้นทุนสูงขึ้น
2. แนวทางแก้ไขจากบริบทของเกษตรกรในพื้นที่เทศบาลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ จะพบปัญหาด้านการใช้สารเคมี และปุ๋ยเป็นจำนวนมากทำให้ต้นทุนการผลิตสูงจากแนวความคิดต่างๆผู้วิจัยจึงเล็งเห็นแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาหนี้สินเกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภ (2551) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกษตรกรในพื้นที่ที่มีแนวคิดจะทำเกษตรทฤษฎีใหม่ซึ่งส่งผลให้แก้ปัญหาได้หลากหลายปัจจัย เช่น หนี้สิน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ถ้าหากต้องการให้เกษตรกรตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ให้มากขึ้น ควรจัดบริการแหล่งข้อมูลที่มีความชัดเจน โดยเฉพาะผู้นำในหมู่บ้าน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร จะต้องรณรงค์ และให้ข้อมูลกับเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพ
2. ภาครัฐหรือผู้เกี่ยวข้องควรจัดหา หรือให้บริการแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรดำเนินกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
3. ภาครัฐควรบรรจุแนวทางแก้ไขปัญหานี้สินเกษตรกรลงในแผน เพื่อเป็นนโยบายในเขตพื้นที่